

en Kapital paa 19,000 Kr., som ligeledes skal afdrages.

Samraadet under Nr. 53 i Betænkningen angaar Tørring af Frugt, og Nr. 62 angaar Anvendelsen af Statens Gaard Jullerup. Endelig er der afholdt tre Samraad under Nr. 69. Disse Samraad om Dyrkningen af Champignons, om Brugen af Muslinger til Hønsfoder og om Tilskud til arbejdsløse Fiskere er foranledigede af enkelte Medlemmer i Udvalget, og dem skal jeg derfor ikke omtale.

Med disse Bemærkninger vil jeg tillade mig at anbefale alle de Ændringsforslag, der er stillede af Ministeren, samt dem, der er stillede af Udvalget.

Mads Larsen: Jeg skal først tillade mig at gøre en Bemærkning i Anledning af den ærede Ordførers Omtale af Samraadet under Nr. 11, idet jeg er tilbøjelig til at tro, at Ordføreren, hvis jeg opfattede hans Udtalelser rigtigt, her udtrykte noget andet, end hvad Finansudvalget ønskede udtrykt. Saa vidt jeg forstod, brugte den ærede Ordfører med Hensyn til Dyrebestanden i Dyrehaven det Udtryk, at man kun maatte foretage en yderligere Indskrænkning med $\frac{1}{5}$, men det, som hele Udvalget i Anledning af den Forhandling, der i denne Henseende har fundet Sted med Landbrugsministeren, har ønsket at faa sagt, var en meget indtrængende Henstilling til Landbrugsministeren om at drage Omsorg for en yderligere Indskrænkning af Dyrebestanden i alt Fald med $\frac{1}{5}$ ud over den Indskrænkning, som allerede er foretaget, idet Finansudvalget havde den Opfattelse, at det var uforsvarligt i disse Tider, hvor Foder og Korn og alt, hvad Dyrene bliver fodret med, var til Stede i saa ringe Mængde, at opretholde en saa stor Dyrebestand i Jægersborg Dyrehave som den, der endnu findes. Dette Korrektiv af Ordførers Udtalelser har jeg villet fremkomme med, for at Landbrugsministeren skulde faa den rette Opfattelse af, hvad Finansudvalget har ønsket.

Jeg har forlangt Ordet af Hensyn til Samraadet under Nr. 62, hvorunder der er forhandlet om Statens Gaard i Jullerup. Da jeg har rejst dette Samraad, finder jeg Anledning til at gøre nogle Bemærkninger derom. Jeg har for øvrigt ved en tidligere Lejlighed i Fjor rejst Spørgsmaalet overfor den højtærede Minister, men den højtærede Minister udtalte, at Testaments Bestemmelser ikke tillod en anden Anvendelse af Gaarden end den, man nu var inde paa, nemlig som

Forsøgsgaard med Planteavl og dermed beslægtede Opgaver, og derfor ikke den Anvendelse, som jeg henledte Opmærksomheden paa. Da jeg imidlertid senere ved at tænke Sagen igennem og navnlig ved at gøre mig bekendt med disse testamentariske Bestemmelser kom til den bestemte Opfattelse, at der intet var til Hinder derfor, rejste jeg Samraadet paa ny i Aar, og vi fik da en Forhandling med den højtærede Minister om dette Emne. Denne Gaard i Jullerup er en Foræring til Staten. Der er omtrent 80 Tdr. Land og $10\frac{1}{2}$ Td. Hartkorn. Som ærede Medlemmer vil forstaa, er det en meget værdifuld Gave, som den forhenværende Sognefoged Jens Jensens Enke har skænket Staten. Naar man tager Hensyn til, at denne Ejendom ligger umiddelbart ved Jullerup Station og derfor er let anvendelig til forskellige Formaal, er det klart — jeg kan i alt Fald ikke se det anderledes —, at det ikke er rimeligt at akkviescere uden en Anvendelse, som, hvis det gaar heldigst, vil resultere i, at Driften vil kunne hvile i sig selv, men at Gaarden ikke paa noget som helst Omraade vil blive frugtbringende for samfundsmæssige Formaal, og med Hensyn til det Formaal, man havde tænkt at anvende den til, maa jeg sige, at den vil være saa meget mere overflødig, som vi allerede har Forsøgsstationen ved Blankstedgaard. Jeg har fra første Begyndelse næret den Opfattelse, at det maatte være muligt at faa forsøgt — og Forsøget kunde maaske, hvis det faldt heldigt ud, efterfølges af andre i samme Retning — at anbringe en Del af de finkeste af Værgeraadsdrengene, dem, der befolker vore Opdragelsesanstalter i saa stort Tal, paa en saadan Gaard, saa at man kunde lade dem slippe ud fra Opdragelsesanstalterne et Par Aar, før man nu kan lade dem slippe, fordi man ingen Steder har at sende dem hen. Med andre Ord, saa snart den egentlige Skoleundervisningstid var forbi, og de skulde til at uddannes i praktisk Virksomhed, skulde man af de finkeste og af dem, der ønskede at uddannes i praktisk Landbrug, optage paa en saadan Gaard og i det Hjem, som bliver etableret dér af Bestyrelsen — maaske bør han have en dertil særlig egnet Assistent —, et begrænset Antal, 8—10, og samtidig med, at man fik dem uddannet til nyttige Samfundsborgere som Landbrugere, vilde Staten ved, at Gaarden tilhørte den og var ledet af Personer, der var antagne af Staten, fremdeles have et vist Tilsyn med disse unge